

A mozgalom...

Amikor Bi-Pi elgondolta az ifjúság nevelésének egyik lehetőségeként a cserkészetet, nem egy szövetségre gondolt, hanem arra, hogy a könyvében leírtak jó földbe hullnak, és azok mentén tud hozzátenni az ifjúságneveléshez. Később maga mondta: „Volt egy jó ötletem, és közösségek lettek. Most már mozgalom vagyunk, és ha nem vigyázunk szervezet lesz belőle.” Vissza kell találnunk az alapító elgondolásához, ahhoz a közösségi hálózaton alapuló mozgalomhoz, amelytől a cserkészet élő, és mindenkor modern, az ifjúsággal foglalkozó kezdeménnyé válik. Ehhez az alapító adott kereteket (cserkészet célja, meghatározása, alapelvei és módszere), és adott iránymutatást (Cserkészet fiúknak, Boldogulás ösvényein). Életében amíg tudta, adott újabb iránymutatásokat, amikor a megjelenő újságokban rövid cikkeket írt egy-egy témával kapcsolatban.

Az a nevelő munka, azok az események, amelyek a ránbízottak teljesebbé, jobbbá és értékesebbé teszik, azok a mozgalom legfontosabb elemei. Mivel a mozgalom fő tevékenysége a nevelés (és gyakorlatilag minden más tevékenysége is ezt szolgálja), így rá kell döbbenünk, hogy sokkal több mindent gondolunk a cserkészet részének, mint amit a mozgalom maga takar.

A mozgalomban részt vevők nevelését a fentiek alapján végzik a vezetők, akik ismerik a mozgalom mélyebb „bugyrait”, a hogyanokat és miérteket. Amíg a cserkészeinknek tudniuk kell sok ismeretet, viselkedést, eljárást, stb. azaz összefoglalóan a válaszokat a „mi?” kérdésre (Mi az Úr imádsága? Mi az egyszerű kettős? Mit használsz a tűzgyújtáshoz? Milyen a magyar címer? stb.)

A vezetők közül a nevelést végző felnőtt vezető a legfontosabb. Az, aki ténylegesen, mint nagyjából kialakult értékrendű felnőtt, ismeri a cserkészetet, és tud ezek fényében helyes döntéseket hozni, valamint tudásában felkészített a feladatra. Neki kell tudnia a keretek alapján a válaszokat a „miért?” kérdésre! (Miért cserkészünk? Miért tanítunk csomókat? Miért nem tehet fogadalmat az, aki nem vallásos? stb.)

A cserkésznek viszont a felnőtt sokszor túl messze lévő vezető, aki esetenként az ő szemében inkább bácsi/néni, mint társ. Ezért nagyon nagy szükség van azokra a „bandavezérekre”, akik ismerik a megfelelő módszereket. Akik tudják a „hogyan?” kérdésre a válaszokat (Hogyan tudunk imádkozni? Hogyan tanítsam meg a növényeket? Hogyan legyenek közösséggé a rámbízottakat? stb.)

Nagyon fontos, hogy az őrsvezető (bandavezér) nem fog tudatos nevelő munkát végezni a miértek mentén (mert nem ismeri őket. Azonban elengedhetetlenül fontos szerepet tölt be a nevelési folyamatban! Amíg ő a példájával sokszorosán beégeti a helyes (és rossz esetben a helytelen) viselkedést a cserkészbe, addig a felnőtt vezető (rpk, st) tudatos munkája a miértekre épülve a cserkészet céljának megvalósításáért dolgozik.

Ezek a kisközösségek (őrsök) és kortárscsoportok (rajok) adják a mozgalom szintjeit. A közösségi szintér ad lehetőséget arra, hogy egymásra hatással legyenek, egymást formálják, és tanulják meg a másikat tisztelni.

Világos, hogy a neveléshez (amely tudatos és tervszerű!) kellenek olyan események, amelyek segítik a cserkészvezetőket, hogy nevelő munkájuk mellett, a nevelési programmal összhangban a közösségükkel a közösség határain túl is megtapasztalják a cserkészetet. Ezért van szükség a szervezetre, amely háttérrel ad, erőforrásokat összehangol, igényekre válaszol, hogy ne a nevelés *helyett* szervezzünk eseményeket, hanem a nevelésben használjuk fel őket.

A mozgalom ügyének összefogására jöttek létre a vezetőtiszti megbízások, és elsődleges feladatuk, hogy az alapítónk által megálmodott, és nagy nevelőink által ránk hagyott lehetőségeivel élve az egyes egyének boldogulását elősegítsük! Így a vezetőtisztek munkájának jelentős részét a nevelési ügyek, a vk-k szakmai oldala, a vezetői továbbképzések

jelentik. Munkánkhoz háttérrel biztosító szervezetet az ügyvezetés irányítja, amiért köszönetet mondunk!

Mindezek ismerete nélkül az egész MCsSz és a cserkészlet összekeveredve leledzik a fejekben, és számtalan esetben nem az illetékest, hanem az ismertebb személyhez fordulunk, aki mit sem tud a kérdéssel kapcsolatos információkról. Sajnos sok éve vagyunk így, mert egyszerűen csak központnak hívjuk azt, ami tőlünk messze van, és azt keressük, akit ismerünk. Nincsenek letisztult vonalak, nem ismertek a feladatok pontos határai és a felelősségi és döntési jogkörök. Ismerjétek meg, hogy azt keressétek, aki tud, tényleg tud segíteni.

Jó munkát!

Solymosi Balázs cst.
országos vezetőtisztt